

အောင်မြင်
စာပေ

မြပုလဲခင်

မိုးစက်ပုံပြင်

လောကနိဒါန်း

အပိုင်း (၁)

အခန်း (၁)

ကားကိုမှန်မှန်မောင်းရင်း . . .လကျာအောင် ပြုံးလိုက်သည် ။
သူသွားခဲ့သော ခရီးသည် အမှန်တော့ ခရီးမိုင်ပေါင်း မနည်းပေ။
ရက်ပေါင်းလည်း အတော်ကြာသွားခဲ့သည် ။ မှန်းထားသော ရက်ထက် (၅)ရက်ခန့် ပိုကြာသွားပုံရသည် ။

သို့သော် . . .သူ အိမ်နှင့်တော့ အဆက်အသွယ်မပြတ်ပေ။ မနေ့က
တောင် သူမန္တလေးမှာ တည်း သည့် ငွေငန်းဖြူဟိုတယ်မှ ဖုန်းဆက်ပြီး
သူပြန်လာမည့်အကြောင်းကို မိဘများ အား အကြောင်းကြားခဲ့သည် ။

လကျာအောင် ရောက်တတ်ရာရာစဉ်းစားရင်း ကားကိုသတိဖြင့် ထိ
န်း၍ မှန်မှန်မောင်းနှင် လာသည် ။ တစ်ခါတလေ စိတ်စေတသိတ်တို့ ကို
ယ်နှင့်မကပ်ဘဲ ရောက်တတ်ရာရာ ပြေးလွှားနေသည် ကို ဖမ်းရင်း . . .
သတိကို ကားရှေ့အဝေးပြေးလမ်းနှင့် စတီယာရင်၊ လီဗာ၊ ဘရိတ် တို့
ထံ ပြန်ပို့ပို့နေရ သည် ။

သို့သော် မောင်းနှင်နေကြမို့ တစ်ခါတစ်ရံ မသိစိတ်လှုံ့ဆော်မှုဖြင့်
ထိန်း၍ မောင်းနှင်သွား နိုင်သည် ။ Second Nature ဖြစ်နေ၍ သိပ်တော့

မပူပန်မိ။

ဒီခရီးသွားရသော ရည်မှန်းချက်တွင် ဖေဖေ ခိုင်းလိုက်သော အလုပ် တာဝန်ထက် နှလုံးသား စေခိုင်းချက်အရ သွားရသောကိုယ်ကျိုးစွန့်ခရီး အတွက် သူ နှစ်ထောင်းအားရ ပိုဖြစ်ရသည် ။ လုပ်သင့် သည် ထက် ပို၍ လုပ်ခဲ့ချင်သော်လည်း ပို၍ လုပ်ခွင့်မရ။

အားရပါးရ စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း သူ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဇော်နိုင် ကို ပြောခွင့်မရခဲ့သော် လည်း သူ့စိတ်ထဲတွင် တော့ ကျေနပ်မှု အပြည့်အ ဝ ခံစားရသည် ပင်။ လောကအလှည့်အပြောင်းသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် အလွန် ဆန်းကျယ်၏။

ဇော်နိုင်ကိုကြည့် . . . တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ကာလအတွင်း အပြောင်း အလဲကြီး ပြောင်းလွဲခဲ့ လေပြီ။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ ပြောင်းလဲခဲ့ရသ ည် ကိုမူ ဇော်နိုင်ကိုယ်တိုင် သူ့အား ပြောပြသင့် သလောက် ပြောပြခဲ့ သော်လည်း သူနာမလည် . . ။

အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်သည် ကိုမူ သူ လက်ခံရပေမည်။ ဇော် နိုင်း၏ စကားအချို့သည် သူ လိုက်မမီအောင် မြင့်မားလွန်းလှသည် ။ သူ မစဉ်းစားတတ်ပေ။ သို့သော် အချို့သော စကားများကို တော့ နားလည် သယောင်ရှိခဲ့သည် ။

"သူငယ်ချင်း ဘဝရဲ့ အောင်မြင်မှုဆိုတာဘာလဲ၊ ရည်မှန်းချက်နဲ့ အောင်မြင်မှုဟာ တစ်ထပ် တည်းပဲလား"

ဇော်နိုင်၏ မေးခွန်းက သူ့နှုတ်ကို ဆွံ့အစေခဲ့သည် မှာ အမှန်ပင် . .

"အချို့ဟာ ရာထူး၊ ငွေကြေးစည်းစိမ် အမြင့်မားဆုံးနဲ့ ချမ်းသာချင်ကြတယ်၊ ကိုယ်မြတ်နိုး တဲ့ အရာဝတ္ထုတွေကို

ပိုင်ဆိုင်ချင်ကြတယ်။ ကိုယ်လိုချင်တာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာတွေကို မရလို့ မဖြစ်လို့ မအောင်မြင်ဘူးဆိုရင် လောကမှာ ရှိတဲ့ သူ . . .လူတိုင်းဟာ အောင်မြင်သူတွေ မဟုတ်ကြဘူး ဖြစ်ကုန် မှာ ပေါ့ သူငယ်ချင်း"

ဇော်နိုင်က ဘာပဲပြောပြော . . . ဤခရီးစဉ်တွင် သူအချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ဇော်နိုင်နှင့် သူ အမြတ်နိုးဆုံး တစ်ဖက်သတ်ချစ်ရသူ ဝေဝတ်ရည်တို့ ၏ လိပ်ခဲတင်းတင်း သောင်မတင်ရေမကျ ဖြစ်နေသော အဖြစ်ကို ပြေလည်စေရန်အတွက် အသည်းကို စတေးရင်း ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် လမ်းခင်းပေးရန် သွားခဲ့သော ခရီးဖြစ်ခဲ့သည် ကိုမူ ငြင်းဆန်၍ မရနိုင်ပေ။

ဤခရီးကိုသွားဖြစ်အောင်လည်း မည်သူတိုက်တွန်းချက်မှ မပါဘဲ သူ့ဘာသာသူ ဖန်တီးခဲ့ သည် ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကိုယ်ကျိုးစွန့်၍ အနစ်နာခံကာ သွားခဲ့သူအဖြစ် သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာသန့် နေသည် ။

ဇော်နိုင်က ဘာစိတ်ကူးပေါက်၍ ဝေဝတ်ရည်ကို မျက်ကွယ်ပြုသွားသည်ကို သူသိနေခဲ့သော် လည်း နားမလည်နိုင်ခဲ့။ သို့ရာတွင် ဝေဝတ်ရည်၏ စူးစူးရှရှနှင့် တောက်ပသော မျက်ဝန်းတို့ ကို သူ ရင်ဆိုင်ရသောအခါတွင် ထွက်အန်လာမည့် စကားလုံးတို့ သည် အဆီအငေါ့တဲ မှ တဲ ပဲ့မလားဟု သူတွေ့ရင်း ရင်ဖိုလှုပ်ရှားလာခဲ့မိရသည် မှာ အခါခါပင် . . ။

ထိုရင်ဖိုလှုပ်ရှားမှုမျိုးက အခုမှ မဟုတ်၊ ဟိုယခင်ချစ်လိပ်ပြာလေးတောင်ပန်ခတ်စပြုသည့် အရွယ်ကတည်းက စတင်ခဲ့သည် ။

အခန်း (၂)

စင်စစ် အထက်တန်းလွှာအသိုင်းအဝိုင်းမှ ပေါက်ဖွားလာသော ၀၀၀ တ်ရည်၏ အလှအပ ဂုဏ်သတင်းသည် သူတို့ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် အရွယ် ကိုကျော်လွန်ကာ နီးစပ်ရာ အသိုင်းအဝိုင်းနှင့် ငယ်သူကြီးသူတို့ အလယ် တွင် ပင် ဂုဏ်သတင်း တင့်တယ်လှပသော သူပင်ဖြစ်သည်။ ။

ငယ်စဉ်ကျောင်းသွားဖော် သူငယ်ချင်းများ အဖြစ် မဟုတ်သည့်တိုင် အောင် အတန်းတူ သူငယ်ချင်းများ အဖြစ် ရင်းနှီးချစ်ကျွမ်းဝင်ကြသူများ ပင်ဖြစ်ကြသည်။ ။

သို့သော် ကျောင်းဝတ်စုံအဖြူအစိမ်းနှင့် ထိုမိန်းကလေးကို သန့်စင် သော သူငယ်ချင်းအဖြစ်မှ လွဲ၍ အခြားထွေထွေထူးထူးသော အချစ်မျိုး အလျင်းမရှိခဲ့ကြပေ။ ဒါကလည်း ဇော်နိုင်နှင့်သူ၏ တူညီသောအချက် တစ်ချက်ပင်။

သို့သော် အချိန်ကာလတို့ သည် ရပ်တန့်၍ မ နေသကဲ့သို့ သူတို့ အသ က်အရွယ်နှင့် ပညာရည်တို့ မှာ လည်း ရပ်တန့်မနေ။ အခြေခံပညာအထ က်တန်း အောင်မြင်ကြပြီး ဝါသနာပါရာ ဘာသာရပ် အသီးသီးကိုယူကာ တက္ကသိုလ်ပညာရေးကို ဆက်လက်လှမ်းဆွတ်နေစဉ်။ ဒုတိယနှစ်၏ အ ချိန်အခါ သမယ၌ မွေးနေ့ပါတီပွဲတစ်ခု၏ ညချမ်းအချိန်။

ခင်မင်ရာ ဂုဏ်ရည်တူ အသိုင်းအဝိုင်းများကြားတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ

လှနတ်သမီးလေး၏ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တောက်ပထွန်းလင်းမှု ဝင်းလက်မှုကိုသူ တအံ့တသြဗေးမောမိသည်။ ။

ထိုလှနတ်သမီးသည် ဝေဝတ်ရည်မှ ဝေဝတ်ရည်အစစ်ပါလား။

ရင်ထဲအံ့သြမှု လှုပ်ခတ်လာသော ရင်ခုန်မှုတို့ ကို ထိန်းချုပ်ထားခြင်းကို သူမစွမ်းဆောင်နိုင် သဖြင့် မျှဝေမှုပေးရန် ... နံဘေးမှ ဇော်နိုင်အား လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ။

ဗုဒ္ဓေါ . . . ဒီအကောင်ကလည်း မျက်တောင်မခတ်တမ်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ငေးမောကြည့်ရှု နေပါလား။

"ဟေ့ကောင် ဇော်နိုင် ဘာငေးနေတာလဲ"

ဇော်နိုင်က ဟက်ကနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်ပြီးမဆိုင်းမတွပင် . . ။

"ဟိုမှာ လေ မင်းမမြင်ဘူးလား လက်ျာ၊ ဝေဝတ်ရည်လေကွာ၊ ကြည့်လိုက်စမ်း ခါတိုင်းမြင် နေကြပုံစံနဲ့ တခြားစီပဲကွာ၊ တကယ့်ကို သူ့အလှက တောက်ပ လာပြီး ကျက်သရေရှိလိုက် တာကွာ"

ငေးနေသော သကောင့်သား ဇော်နိုင်ကို တံတောင်နှင့် တွက်ပြီး သူမေးလိုက်မိခြင်းသည် သူ၏ ပထမအမှားပင်။

ဇော်နိုင်က မစားရဝမခန်း ကြည်နူးကျေနပ်မှုဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ။ လက်ျာအောင် သူခိုး သေဖော်ညှိမိသည်။ ။ ဇော်နိုင်ကဲ့သို့ပင် သူငေးရာသို့ (၁၅၀၀)ဗို့တပ်ဆင်ထားသော မီးမောင်းများ ဖြင့် ထိုးကြည့်မလျက်သားဖြစ်သွားသည်။ ။

"ဟုတ်တယ်ကွာ လူတောင်မှားတယ်"

သူ့ရင်ထဲ၌ ချစ်လိပ်ပြာတစ်ကောင်၏ တောင်ပံခတ်သံက တဖျတ်ဖျ

တံနှင့် သူနှလုံးသားကို ရိုက်ခတ်နေလေပြီ။ ဇော်နိုင်ကို အကဲခတ်လိုက် တော့လည်း . . . ဇော်နိုင်၏ မျက်ဝန်းမှ ထူးဆန်းသော မေတ္တာရောင်များ ဖြင့် တောက်ပနေသည် ။ မျက်တောင်ခတ်ခြင်းအတတ်ကိုပင် ဇော်နိုင် မေ့လျော့နေပြီလား။

"ဇော်နိုင် . . . ဘာလဲ မင်းသဘောကျသွားပြီလား"

သူ မေးခွန်းထုတ်လိုက်မိသည် ။ ဇော်နိုင်က ရဲရင့်ပြတ်သားစွာပင် .

..

"သဘောကျရုံတင် မကဘူး သူငယ်ချင်း၊ ချစ်သွားတာကွ လေးလေး နက်နက်နဲ့ မြတ်မြတ် နီးနီးကို ချစ်မိသွားတာ"

သွားပြီ။ လင်္ကျာအောင် ကိုယ့်နဖူးကိုယ်ပြန်မရိုက်မိရန် သတိထားလိုက်ရသည် ။ ဒုတိယ အကြိမ်အဖြစ် အမှားတစ်ခုကို သူကျူးလွန်မိလိုက်ခြင်းကို သတိပြုမိလိုက်သော်လည်း နောက်ကျသွားပြီ။ တကယ်ဆို "မင်းသဘောကျသွားပြီလား"ဆိုသည့် မေးခွန်းကို မမေးသင့်ဘဲ မိမိဆန္ဒကို ဦးစွာထုတ်ဖော်သင့်သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုတော့ . . . ဇော်နိုင်အတွက် လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်ပြီးမှ တော့ မိမိအတွက် လမ်းစပျောက် သွားလေပြီ။ ဇော်နိုင်၏ ရင်ဖွင့်စကားက ပေါ်သေးသေးမဟုတ်၊ အချစ်အားဖြင့် ညှို့ ယူငေး မောနေသော မျက်လုံးများကို ဝေဝတ်ရည်ထံမှ လွဲမပြစ်ဘဲ သူ့လက်ကို တင်းတင်းလေးဆုပ်က လေးလေးနက်နက်ပြောလိုက်သံကြောင့် လင်္ကျာအောင်၏ ရင်တွင်းရှိုက်သံကို ထွက်မပေါ်လာစေရန် နှုတ်ပိတ်သွားစေခဲ့သည် ။

"တစ်သက်မှာ တစ်ခါ တစ်ခါမှာ တစ်ယောက်တည်းပဲ ချစ်တဲ့ အချစ်မျိုး၊ ပေတစ်သီး ကျီးတစ် သားလို အချစ်မျိုးနဲ့ ကို ချစ်မိသွားတာပါ သူငယ်ချင်းရာ"

လက်ျာအောင် ဇော်နိုင်လက်ကို ပြန်လည်အုပ်မိုးဆုပ်ကိုင်ကာ . . .

"ဒီလိုဆို ကြိုးစားပေါ့ ဇော်နိုင်ရာ"

"အေးကွာ . . . အခုပဲ စတော့မယ်"

စိတ်မြတ်လက်မြန်ရှိသော ဇော်နိုင်က ဝေဝတ်ရည်တို့ မိန်းကလေး
ဝိုင်းရှိရာဘက်သို့ လှမ်းထွက်သွားလေသည်။ ။ သူ တစ်ယောက်တည်း
ငေါင်းစင်းစင်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ။

ဝေဝတ်ရည်၏ အပြုံးအရယ်အမဲ မျက်ခုံးလေးအပင့် နှုတ်ခမ်းဖူး
လေး လှုပ်ရှားမှုများကို ငေးကြည့်ရင်းဖြင့် တိတ်တခိုးအချစ်လေးကို
သာ နှလုံးသား၌ သော့ခတ်သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။ ။

သူငယ်ချင်းအပေါ် အနစ်နာခံရမယ်ဆိုတာ သူငယ်ချင်းကောင်းတို့
ရဲ့ ဝတ္တရားတစ်ခုဟု လက်ျာအောင် နားလည်လက်ခံထားခဲ့သည် မဟု
တ်ပါလား။

အခန်း (၃)

ရင်မှာမြို့သိပ်ထားခဲ့ရသော တိတ်တခိုးအချစ်သည် မကြေငြာသော်လည်း သူ့အမူအရာ စကား အသွားအလာနှင့် နှလုံးသား၏ ပြတင်းပေါက်ဖြစ်သော မျက်ဝန်းမှ တစ်ဆင့် ဝေဝတ်ရည် သိရှိနားလည်သွားလေပြီလား။

ဉာဏ်ရည်မြင့်၍ အကင်းပါးသော ဝေဝတ်ရည်က ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေသော ဖိုသတ္တဝါများကြား မှ သိသိသာသာပင် သူနှင့် ဇော်နိုင်ကို အခွင့်အရေးပေးခဲ့သည်။

သို့သော် ဇော်နိုင်က ဝေဝတ်ရည်အား ချစ်နေကြောင်းကို သူ့အား အတိအလင်း ကြေငြာ ထားသူ အသိပေးထားသူ။

သူက သူ့ရင်တွင်းဖြစ်ပေါ်နေသော ဝေဝတ်ရည်ပေါ် ချစ်သည့်အချစ်ကို ဇော်နိုင်အား အသိ မပေးခဲ့သလို ဝေဝတ်ရည်အားလည်း ဖွင့်ဟဖို့ အရေး ဇော်နိုင်ကိုငဲ့ကာ မြို့သိပ်ခဲ့ရသည်။

ရင်မှာ တော့ နင့်နင့်သီးသီး နာကျင်လျက် . . . တစ်ဖက်သပ်အချစ်သည် ဆိုးရွားလွန်းသော ဝေဒနာတစ်ခုပါလား။

သို့သော် . . .သူငယ်ချင်းဇော်နိုင်အပေါ် ထားရှိသည့် မေတ္တာနှင့် သစ္စာတို့ ကြောင့် သူ နောက်ဆုတ်ပေးခဲ့သည်။

သူနောက်ဆုတ်လိုက်သည် နှင့်တပြိုင်နက် ဇော်နိုင်သည် ပြိုင်ဘက်

မရှိ ဝေဝတ်ရည်အတွက် အိပ်မက်ထဲမှ မင်းသားတစ်ပါးအဖြစ်ကို ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ။

ထိုမွေးနေ့ပါတီပွဲအပြီး တစ်နှစ်ခန့်အကြာတွင် ဇော်နိုင်နင်းနှင့် ဝေဝတ်ရည်တို့ ချစ်သူဘဝ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ။ ဂုဏ်ရည်တူ လူကြီးမိဘများက သူတို့ အတွဲကို သဘောတူ နှစ်သက်ခဲ့ကြ လေသည်။ ။ ထိုအထဲတွင် သူ၏ ဖခင် ဦးကျော်အောင်နှင့် ဒေါ်ရူပါရှိန်းတို့ လည်း အပါအဝင်ဖြစ် ခဲ့သည်။ ။

တစ်နေ့ . . .

"မောင်ဇော်နိုင်နင်း မိဘများ နဲ့ ဝေဝတ်ရည်မိဘများကသူတို့ သားသမီးတွေကို စေ့စပ်တော့မယ် ဆိုပါလားကွ"

ထမင်းစားဝိုင်း၌ ဖခင်က အတိအလင်းသတင်းပေးလိုက်သောအခါ သူ့ရင်ထဲလှစ်ဟာသွား သည်။ ။ ဒီလိုပဲဖြစ်ရမည်ကိုကြိုတင်သိထားပါလျက် တကယ်တန်း ရင်ဆိုင်လိုက်ရသည့်အခါ နှလုံးသား၏ ဝေဒနာသည် အဟောင်းအဖြစ် အနာဖေးမတက်သည့်ပြင် သစ်လွင်ကာ သွေးစိမ်းရှင် ထွက်နေသည့်အလား နာကျင်၍ ခံစားလိုက်ရသည်။ ။

"ကိုကို ဘယ်သူပြောလို့ လဲ"

မိခင်သည် မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။ ။

"ဘယ်သူပြောရမှာ လဲကွ ကိုမိုင်ဇော်ကြီးနဲ့ ဂေါက်ကွင်းမှာ တွေ့တော့ ပြောလိုက်တာပေါ့ကွာ"

သူမနေသာတော့

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ . . .သူတို့ သမီးရည်းစားဖြစ်နေတာ တစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ"

"ဟုတ်လား . . .ငါက မင်းတို့ သုံးယောက် တတွဲတွဲနဲ့ နေတော့ ဘာမှ မဖြစ်ကြသေးဘူး၊ Boy Friend, Girl Friend အဆင့်လောက်ပဲ ထင်နေတာကွ၊ မင်းက တယ်လက်နန်းတာကိုးဟား . . .ဟား"

"ကိုကလည်း ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ သူတို့ နှစ်ယောက် လိုက်ဖက်ညီပါတယ်၊ သားက ကလေးပဲဟာ ဘယ်စိတ်ကူးဦးမလဲ"

မိခင်က ဝင်ဟောက်လိုက်သည် ။ တစ်ဦးတည်းသော ရင်နှစ်သည်းချာ မိမိကို မိခင်က သူ့ရင် ခွင်မှ ထွက်ခွာသွားမှာ ကို အစိုးရိမ်ကြီးနေသူ၊ မိမိအား အမြဲတမ်း ကလေးတစ်ယောက်လိုသာ ယူဆ ပြီး အရိပ်တကြည့်ကြည့် ရှိနေတတ်သူဖြစ်သည် ။

လက်ျာအောင် မသိမသာလေး သပ်ပြင်းချလိုက်မိသည် ။

"ဟေး . . . မင်းသားက ကလေး . . . သူတို့ က လူကြီးပေါ့၊ တတ်လည်း တတ်နိုင်တဲ့ အမေကွယ်၊ ရွယ်တူတွေကို မအေမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်ပြီး မင်းက ကိုယ့်သားကိုယ် ငယ်ပြစ်လိုက်တာ၊ အမှန်တော့ မင်းသားက လက်နန်းတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဇော်နိုင်က လက်မြန်တာပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဒီကောင်လေးက အဖေတူပဲဖြစ်ရမယ်၊ ဟေးဟေး . . .ကိုမိုင်ဇော်နဲ့ တွေ့မှ ပြောရဦးမယ်"

ဖခင်အပြောကို တစ်စုံတစ်ရာ ဝေဖန်ခြင်းမပြုဘဲ . . .လက်ျာအောင် လေးကန်စွာထရင်း အိပ်ခန်းထဲသို့ဝင်သွားသည် ကိုကြည့်၍ ဖခင်နှင့် မိခင်တို့ စိတ်မကောင်းစွာ တိုးတိုးတိုးတိုးနှင့် ပြောနေကြ သည် ။

"ရှင်ကလည်း လေ ကလေးစိတ်ထိခိုက်သွားပြီ"

"အေးပါကွာ . . . ငါကဘာမှ မဟိုဒင်းကြသေးဘူးထင်လို့ သတင်းပေးမိတာပါကွာ၊ အခုမှ ဟိုဒင်းဆိုတော့"

"ဘာလဲ . . .ရှင့်စကားက ဟိုဒင်းနဲ့ ပဲပြီးနေတာ တော်တော့"

တိတ်တခိုးအချစ်က ဆိုးရွာစွာပင် သူ့ကိုနှိပ်စက်ခဲ့သည် ။ သို့သော်
ဝေဝတ်ရည်ကို လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးရတော့မည်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိလာခဲ့
သော်လည်း စိတ်ဓါတ်ကြံ့ခိုင်သော ယောက်ျားစိတ်ဓါတ် ဖြင့် အပူရုပ်ကို
လူမသိစေဘဲ ဟန်လုပ်၍ ပုံမှန်အတိုင်းဟန်မပျက် သွားလာနေထိုင်နိုင်ခဲ့
သည် ။

မိဘနှစ်ပါးက သူ့အား အံ့သြခဲ့ရသည် ။

"ငါ့သားကြီးက အဖေလိုပဲ သဘောထားကြီးတယ်ကွ"

ဖခင် စိုးကျော်အောင်က သူ့ကွယ်ရာတွင် မိခင် ဒေါ်ရူပါရှိန်းအား
ဝံ့ကြွားခဲ့သည် ။

ထို့နောက် မကြာခင် ဇော်နိုင်နင်းနှင့် ဝေဝတ်ရည်တို့ နှစ်ဦးကို ဂုဏ်သ
ရေရှိ လူကြီးမိဘများ ၏ အလယ်တွင် ခမ်းနားစွာ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းခဲ့
ကြသည် ။

ထိုပွဲကို လက်ျာအောင် အားတက်သရော အကူအညီပေးနိုင်ခဲ့သည် ။
မိခင်ဖခင်တို့ နှင့်အတူ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းတစ်ဦးအဖြစ်လ
ည်း အခမ်းအနားကို တက်ရောက်ခဲ့ရသည် ။

သူ၏ မိဘများ သည် ပင်လျှင် သူ၏ နှလုံးသားလျှို့ဝှက်ချက်ကို မသိ
နိုင်တော့ဘဲ မျက်စေ့လည် သွားခဲ့သည် ။ နောက်ပိုင်းကိစ္စတွေ ဖြစ်ပေါ်ရှု
ပ်ထွေး လာပြီး ဤခရီးစဉ်ကို ဇော်နိုင်နင်းတို့ ချစ်သူနှစ်ဦး အတွက် အဓိက
ထားစီစဉ်သည် ကို ဖခင်နှင့်မိခင်က ကျေကျေနပ်နပ်ပင် ခွင့်ပြုခဲ့ကြသ
ည် ။

ဖခင်ကြီး၏ အစီအစဉ်အရ ကုမ္ပဏီများ ဆောင်ရွက်ပြီး မူလအစီအစ

ဤအတိုင်း ဇော်နိုင်ထံ သူဝင်ရောက်ခဲ့သော်လည်း မျှော်လင့်ထားသလို ဖြစ်မလာတော့သည့် အခြေအနေကို သူရင်ဆိုင်လိုက် ရသည်။ ။

ဇော်နိုင်သည် အပြောင်းလွဲကြီး ပြောင်းလွဲနေလေပြီ။

"ငါမလိုက်တော့ပါဘူး သူငယ်ချင်း၊ မင်းအနေနဲ့ ငါ့ကိုဝတ်ရည်နဲ့ မူလစီစဉ်ထားတဲ့ အတိုင်း လက်ထပ်ပြီး ဘဝတစ်ခုတည်ဆောက်စေချင်ပေမယ့် . . . ငါမင်းကို ညကပြောထားပြီးတဲ့ အစီအစဉ် အတိုင်းအကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်နေပြီ သူငယ်ချင်း . . . ငါ့အတွက် မပူပါနဲ့ ၊ ငါခင်းတဲ့ လမ်းမှာ ငါလျှောက်ရင်း စိတ်ချမ်းမြေ့မှာ ပါ။ ငါ့ကိုစိတ်ချမ်းသာမှုပေးနိုင်တဲ့ အရာတွေ အပြည့် အစုံရှိနေပါပြီကွာ"

ဇော်နိုင်၏ စိတ်ချမ်းသာမှုပေးနိုင်သော အရာများကို သူရှာဖွေစဉ်းစားကြည့်သော်လည်း သူမတွေ့မြင်ခဲ့ မခံစားနိုင်ခဲ့။

"ကဲပါ လက်ျာ ငါရွေးချယ်ထားတဲ့ လမ်းဟာ ငါ့အတွက်လည်းကောင်းသလို မင်းတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝအတွက်လည်း အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်လို့ ငါစီစဉ်လိုက်တာပါ။ မင်းတို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်လိုက်ပါ။ အသက်ထက်ဆုံး ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေကွာ"

"မဟုတ်တာ ဇော်နိုင်ရာ၊ ဝတ်ရည်နဲ့ ငါက ဘာဆိုင်လို့ လက်ထပ်ရမှာ လဲကွ၊ အဓိပ္ပါယ် မရှိတာ တွေကွာ"

"မင်း ငါ့ကို မညာချင်ပါနဲ့ လက်ျာ၊ မင်းနဲ့ ငါဟာ ငယ်ပေါင်းပါ။ မင်းစိတ်ထဲမှာ မင်းရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်၊ မင်းကိုပါ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်း၊ လောကကြီးရဲ့ ဖန်တီးမှုကြမ္မာရဲ့ ဖန်တီးမှုတွေကို ငါ အေးချမ်းစွာနဲ့ အနိုင်ယူပါရစေလား သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်းပြန်ပါ . . . ဝတ်ရည်နဲ့ မင်းတို့ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ အသက်ထက်ဆုံး လက်တွဲနိုင်ပါစေကွာ"

ဇော်နိုင်ကို သူ လက်မြှောက်အရှုံးပေးလိုက်ရလေသည်။ သူ့ဘယ်
လောက်ပဲ တတွတ်တွတ် ခေါ်စေကာမူ ဇော်နိုင်က ငြင်းဆန်၍ သူ့ကို ရ
န်ကုန်သို့ပြန်စေခဲ့သည်။ ။

ဇော်နိုင်အတွက် စိတ်မကောင်းရသလို သူ့အတွက်လည်း မျှော်လင့်
ချက်ရောင်ခြည်လေး ပျို့ လာသည် ကို မြင်လိုက်ရလေသည်။ ။ သို့နှင့် . .

.

ဖုံအလိမ်းလိမ်း ကပ်နေသော လက်ျာအောင်၏ ကားကလေးသည် ရ
န်ကုန်မြို့တော်အတွင်း ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ အဆင့်ဆင့်
တားမြစ်နေသော နီဝါစိမ်းများကို စိတ်မရှည်စွာ သည်းခံ ရင်း
ဖြတ်ကျော်မောင်းနှင်လာခဲ့သည်။ ။

ရန်ကုန်မြို့၏။ နွေညနေခင်းသည် လန်းဆန်းစွာဖြင့် သူ့ကိုကြိုဆိုခဲ့
သည်။ ။ ဟွန်းကို . . . တပွမ်ပွမ်နှိပ်ရင်း ခြံစောင့်ဖွင့်ပေးသော
ခြံဝန်းတံခါးမှ သူ့ကားလေးကို ဘီးလိမ့်ကာ အသာအယာ ဝင်ခဲ့သည်။ ။

တဆက်တည်းဆိုသလို . . .အတွေးပုံရိပ်တို့ ကိုလည်း မောင်းနှင်ထု
တ်ပြစ် လိုက်လေသည်။ ။
